

ingen — hvor man kan nedlade sig uden at komme til at betale Skat af sin Indtægt. Nej, det er en Fiktion, at man bare kan rejse til et andet Land og blive skattefri. Der er store Lande i Europa, England for at tage et Eksempel, hvor Skattebyrden for store Indtægter i Øjeblikket er langt tungere, end den er i Danmark. Det er ikke saa let, som det ærede Medlem synes at mene, at finde den Lykkeplet paa Jorden, hvor der ingen Skatter findes.

Hvad angaar Lovforslaget om Arveafgift, undrede det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) sig over; at der deri fandtes den Bestemmelse, at den Merindtægt, der indkom, skulde anvendes til Nedsættelse af Takster og Afgifter; det var en Bestemmelse, hvis Lige det ærede Medlem ikke havde set i sin Rigsdagsvirksomhed. Det er meget muligt, men noget særlig revolutionært eller mærkeligt er der ikke i en saadan Bestemmelse. Den giver ganske naturligt Udtryk for, at man gerne vil nedsætte Takster og Afgifter, men først maa have sikret sig Kompensation ved andre Indtægter, og naar man ønsker det, maa man forme en Paragraf, saaledes som denne er formet. Men den Bestemmelse, at Rigsdagen senere skal vedtage Nedsættelser i Indtægtslove, gør jo, at det vil være mindre farligt, mindre betænkeligt, at gaa med til Vedtagelsen af dette Lovforslag, for det fastslaas jo, at Loven træder ikke i Kraft, før Rigsdagen har vedtaget, at Pengene skal anvendes paa den og den Maade. Det kan godt være, at der bliver Uenighed om det, men det, der skulde skabes her, var Muligheden for at faa de Penge, der skal anvendes paa anden Maade.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) mente med Hensyn til Arveafgiftens Postering paa § 26, at det ikke vilde være nogen Behagelighed for en Finansminister at faa en forøget Indtægt her, naar han skulde miste en tilsvarende Indtægt paa § 5, som angaar Skatter og Afgifter. Det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, men dette, at Arveafgiften posteres paa § 26, er jo ikke lovbestemt, det er en Handling, som er foretaget rent administrativt af mig. Det er klart — det vil jeg gerne betone —, at den Del af Arveafgiften, som specielt er bestemt til at dække Bortfald af Indtægter under § 5, naturligvis maatte posteres paa § 5 og ikke paa § 26. Dette, at Arveafgiften nu er posteret paa § 26, maa dog formentlig tiltale de ærede Medlemmer, som her har talt om Opsparing og om den Frygt, de nærrede for, at denne Regering skulde anvende Arve-

afgiften paa en slet Maade. Arveafgiften er først ved den socialdemokratiske Regerings Tiltræden blevet posteret paa § 26. Tidligere er den regnet at skulle gaa ind i Driftsindtægten, nu staar den kun som Formueindtægt. Det viser dog ikke, at den socialdemokratiske Regering har til Hensigt at opspise Arveafgiften saa hurtigt som muligt. Det viser tværtimod, at den har til Hensigt, at Arveafgiften ikke skal opspises, samfundsmæssigt set, at den kun maa anvendes til Frembringelse af ny Formue og Formindskelse af Gæld, saaledes at det bliver en Formueforbedring, en Forbedring af Status. Men det er givet, at hvis en bestemt Forøgelse af Arveafgiften skal bruges til Dækning af Bortfald af Indtægter andre Steder, maa Posteringen svare til det Formaal, som denne specielle Forøgelse af Arveafgiften har — det er jo imidlertid en ringe teknisk Sag, som let kunde ordnes. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for det radikale Venstre, at saaledes har jeg stadig betragtet Spørgsmaalet om Postering af Arveafgiften, naar den skulde dække Bortfald af andre Indtægter.

Jeg gentager den Tak, jeg begyndte med til de ærede Ordførere for deres i al Almindelighed udtalte Villie til Sagens Behandling, og jeg gentager, at jeg er villig til en Realitetsbehandling og til Indrømmelser paa Punkter, som kan være af Betydning for de ærede Medlemmer, hvis der derved kan bringes et positivt Resultat ud af Lovforslaget.

Hauch: Det ærede 17de tingvalgte Medlem anførte, at det ærede 7de Medlem for 2den Kreds og jeg ved vore Udtalelser her havde desavoueret vore Meningsfæller i det andet høje Ting. Jeg skal ikke udtale mig paa det ærede 7de Medlem for 2den Kreds' Vegne — det kan det ærede Medlem selv gøre —, men jeg for mit Vedkommende maa finde en saadan Bemærkning fra det i øvrigt fortræffelige 17de tingvalgte Medlem uberettiget. Dersom man ser de Forhandlinger igennem, der har været ført i Folketinget, baade i Fjor og i Aar, saa viser det sig jo, at der i hvert Fald fra vor Side i Tilknytning til de Betænkeligheder, der er udtalt, ogsaa er udtalt Villighed til at forhandle om Sagen. Men Situationen kom til Slut til at ligge paa den Maade, at de Anskuelse, som var vore, overhovedet ikke kunde vinde Tilslutning i det høje Folketing, og Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det vilde forlade Folketinget, ønskede vore Meningsfæller ikke at være medan-